

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 2 Aflevering 11 (24)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

1 INT. SCHOOL / KLASLOKAAL / OCHTEND 4

In een verder verlaten schoollokaal zitten Donna en Jasper naast elkaar aan een te klein tafeltje. Het is ouderavond.

LERARES

Vanaf het begin ging het eigenlijk heel goed met Boris. Tot een paar weken geleden. Toen leek hij wel een ander kind. Snel afgeleid. Geen zin om met de groep mee te doen.

Jasper reageert oprecht verbaasd:

JASPER

Boris?

LERARES

Is er misschien iets gebeurd in zijn omgeving? Een bepaalde verandering?

Jasper en Donna werpen even een vluchtige blik naar elkaar.

JASPER

We hebben natuurlijk even in Zeeland gewoond. Maar hij leek juist zo blij om weer terug te zijn in Amsterdam.

LERARES

Plast hij nog in zijn bed?

JASPER

Nee, dat doet hij allang niet-

DONNA (ONDERBREEKT)

Ja, vorige maand begon het ineens weer.

Jasper kijkt even verbaasd naar Donna. Dat wist hij niet.

LERARES

Zijn er dingen gebeurd waardoor hij van slag zou kunnen zijn?

Nu verzinken Jasper en Donna even in stilzwijgen. Ze beginnen te vermoeden wat de oorzaak zou kunnen zijn voor Boris' achteruitgang.

DONNA

(Aarzelend) Mijn man en ik-

JASPER (ONDERBREEKT)

Nee, niets bijzonders.

Even een ongemakkelijke blik naar elkaar. Donna doet er verder het zwijgen toe.

JASPER (CONT.)

Af een toe een ruzietje. Zoals in elk gezin voorkomt. (*Enthousiast*)
Hij is thuis even vrolijk als vroeger.

De lerares knikt, maar denkt er het hare van.

LERARES

Hij heeft in ieder geval dus een stabiele thuissituatie.

Jasper en Donna knikken beiden instemmend ja. Als twee volwassen kleuters.

2 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / OCHTEND 4

In de woonkamer zit een oppas van zeventien haar huiswerk te maken. De voordeur gaat open en luide stemmen klinken vanuit de gang:

DONNA (O.S.)

(*Kwaad*) Je gaat toch niet liegen tegen zo'n vrouw?!

JASPER (O.S.)

(*Verontwaardigd*) Het gaat haar helemaal niets aan wat voor problemen wij hebben!

DONNA (O.S.)

Wel als dat van invloed is op Boris.

Ze is de woonkamer binnengekomen en ziet de oppas die haar huiswerk al aan het inpakken is. Meteen bindt Donna een beetje in.

DONNA (CONT.)

Hoe is het gegaan?

OPPAS

Rustig. Ze zitten boven te spelen.

Ze loopt met haar tas naar de gang, waar Jasper z'n portemonnee tevoorschijn trekt en het meisje wat papiegeld geeft. In de keuken schenkt Donna voor zichzelf een glas

water in.

OPPAS (CONT.)

Bedankt. Tot de volgende keer.

Pas als de voordeur is dichtgevallen, gaat de ruzie verder.

JASPER

(Geïrriteerd) Laat die vrouw zich met haar eigen zaken bemoeien.

DONNA

Dat doet ze ook: zij ziet dat Boris een achterstand heeft en zoekt naar een reden. Daarvoor is ze lerares.

JASPER

Ja en in no-time weet straks de hele school hoe het er bij ons voorstaat.

DONNA

(Fel) Gaat het je daarom? Wat anderen van je denken? Is dat belangrijker voor jou dan je eigen kind?!

JASPER

Nee, onzin! Ik zie alleen geen reden om meteen de vuile was buiten te hangen.

DONNA

En ik vertik het om de schone schijn op te houden.

JASPER

Zo zet je ook mij voor schut!

Donna is het zat.

DONNA

Okee, dan hou ik toch gewoon m'n mond?!

BORIS (O.S.)

(Zacht) Hoe was het?

Boris is vanuit de gang verschenen en staat bedremmeld in de deuropening. Meteen veranderen Jasper en Donna van toon:

JASPER

(Joviaal) Hé, grote kerel, we

hebben zoveel goede dingen over jou
gehoord.

Hij draait zich al naar Boris toe om hem op te vangen.

DONNA

Kom maar bij mama, lieverd.

JASPER

Kom 'ns hier.

Boris blijft staan en kijkt alleen maar naar zijn ouders.
Even is het stil. Dan pakt Jasper Boris op en tilt hem de
kamer uit.

JASPER (CONT.)

Laat maar eens zien wat je allemaal
gebouwd hebt. Dan zorgt je moeder
zo voor het eten.

3 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / OCHTEND 4

CROSS: 4 INT. HUIS CATHERINA / OCHTEND 4

CROSS: 5 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / OCHTEND 4

CROSS: 6 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / OCHTEND 4

WOONKAMER DONNA: Even later zit Donna alleen in de
woonkamer achter haar computer. Ze opent de chatbox en
typt: IK WIL NAAR FINETTE IN FRANKRIJK. WIE GAAT ER MEE?

HUIS CATHERINA: Catherina ligt in lange broek languit op
haar bed de *Kama Sutra* te lezen. Ze bekijkt een illustratie
en gaat op haar zij liggen in een poging een ingewikkeld
standje in haar eentje voor elkaar te krijgen.

De ploink van de chatbox klinkt. Catherina staat op en
loopt naar haar computer, waarnaast een bordje met een
onaangeroerde boterham met kaas staat.

Op het scherm de tekst van Donna: IK WIL NAAR FINETTE IN
FRANKRIJK. WIE GAAT ER MEE? Catherina begint grinnikend te
typen: WANNEER & HOELANG?

Ze drukt op send, pakt dan het bordje met de boterham, wil
een hap nemen, maar voelt een golf van misselijkheid
opkomen en zet het bordje met een gebaar van afgrijzen weg.

KANTOOR BABETTE: Babette leest de chat maar reageert niet.
Ze plakt twee enveloppen dicht. Een koerier komt binnen.

BABETTE

Het heeft haast. Dus niet via Amsterdam-West of zo, maar rechtsstreeks naar het Parool. En het ontvangstbewijs moet meteen terug naar mij.

De koerier neemt de enveloppen in ontvangst en vertrekt. Babette kijkt nog even naar de chat op haar scherm, sluit dan met een ferme klap haar laptop.

WOONKAMER DONNA: Een treurige glimlach op het gezicht van Donna als ze Catherina's antwoord leest. Dan typt ze: VOORGOED? Ze verstuurt het bericht en daarna duurt het niet lang voordat: triiiing... de telefoon gaat. Donna ziet op het display wie er belt en neemt op:

DONNA

Ja, hai.

Jasper komt de kamer in lopen, begint spullen voor zijn werk bij elkaar te zoeken. Donna volgt zijn bewegingen.

CATHERINA

Heb je weer ruzie?

DONNA

Ja, maar dat mag ik niet zeggen van Jasper, anders komt de hele wereld erachter dat wij niet zo'n perfect gezin zijn als hij zou willen.

Jasper kijkt even om. Vervolgt dan stoïcijns zijn handelingen.

CATHERINA

Ruzies komen in de beste huwelijken voor.

DONNA

Ja. Alleen komt er aan die van ons maar geen einde. En het erge is: de kinderen gaan eronder lijden. Boris plast weer in zijn bed.

CATHERINA

Weet ik. Deed hij ook toen Bob en ik er waren.

Jasper probeert Donna's woorden te negeren. Hij loopt naar de keuken om koffie te zetten.

CATHERINA (CONT.)

Het komt wel weer goed tussen
jullie. Echt.

DONNA

Ik weet niet of ik dat wel wil. Op
dit moment wil ik echt alleen maar
weg.

Om Donna niet te horen praten, zet Jasper in de keuken de
kraan aan en begint zijn handen te wassen. Ondanks zichzelf
luistert hij toch naar Donna.

DONNA (CONT.)

Ik heb zo het gevoel dat ik er
helemaal alleen voor sta.

CATHERINA

Je hebt ons toch nog!

WOONKAMER FINETTE: Fleur staat naast de computer. Bob trekt
een emmer witsel open, giet wat in een bak met verfroller
en begint de muur te witten waartegen het bloed van Zwiers
is gespat (*Zie vorige aflevering*).

FLEUR

Misschien moet je hem gewoon
opnieuw stuken, je blijft het zien.

BOB

Dat is schaduw.

FLEUR

(*Kordaat*) Dan zorg je maar dat die
schaduw wit wordt.

Bob is even verbaasd door Fleurs strenge toon. Dat kent hij
niet van haar. De telefoon gaat en Fleur neemt op.

FLEUR (CONT.)

Fleur van Aspen.

CATHERINA

Heb je nog iets van Finette
gehoord?

FLEUR

Ja, het gaat nog steeds klote.

CATHERINA

Kunnen we niet iets voor haar doen?

FLEUR

Mijn vader en moeder zijn op dit moment echt het beste medicijn. Geloof me. Het enige wat wij kunnen doen is zorgen dat die muur wit wordt. (*de bel gaat*). Ik moet hangen.

Ze hangt de telefoon op en loopt naar de huistelefoon.

FLEUR

Ja?

POSTBODE (OS)

Aangetekende brief voor Finette van Aspen.

INT. HUIS CATHERINA: Catherina heeft haar boterham inmiddels voor de helft toch opgegeten. Ze wil nog een hap nemen, maar bedenkt zich. Ze staat op en pakt haar jas en tas, klaar om weg te gaan.

7 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / OCHTEND 4

Fleur komt de kamer weer binnen met een bleek gezicht en een stuk papier in haar handen. Bob rolt secuur met de roller over de muur. Hij kijkt even om naar Fleur, ziet dat ze geschrokken is.

BOB

Wat? Is de belastingaanslag nogal hoog uitgevallen?

Fleur reageert niet en is nog steeds verdiept in het document. Bob legt de roller neer, veegt zijn handen af aan zijn broek terwijl hij naar Fleur toe loopt.

FLEUR

Een dagvaarding. Finette moet voor de rechtbank verschijnen. In verband met de dood van Zwiers.

Bob kijkt op het document in Fleurs handen.

BOB (CONT.)

Shit.

LEADER

8 EXT. UITGEVERIJ / STRAAT / OCHTEND 4

Alsof ze zich door niets en niemand laat afstoppen, komt

Fleur aangescheurd op haar fiets. Onder strijdbare muziek knalt ze haar fiets tegen de gevel van de uitgeverij en stapt kordaat naar binnen.

9 INT. UITGEVERIJ / HAL & LIFT / OCHTEND 4

Terwijl de strijdbare muziek verdergaat, stevent Fleur met onvermoede daadkracht op de lift af. Redactiemedewerkers draaien zich om, maar worden door haar genegeerd, alsof ze niet bestaan. Wanneer de lift arriveert, staat Fleur pontificaal vooraan.

10 INT. UITGEVERIJ / REDACTIE INDEX / OCHTEND 4

Simon zit half op zijn bureau en keurt foto's voor het hoofdartikel van de nieuwe *Index*, die een medewerkster hem voorhoudt.

SIMON

Het moet concreter. Niet zo vaag en gekunsteld. Direct, je moet er niet omheen kunnen.

Ting! De liftdeuren schuiven open. Vanuit een ooghoek ziet Simon Fleur linea recta op hem afstomen. Hij beëindigt zijn gesprek met de medewerkster.

SIMON (CONT.)

(Bezorgd) Fleur! Hoe is het met Finette? Ze heeft haar mobiel voortdurend uit...

Zonder verdere plichtplegingen knalt Fleur de dagvaarding voor hem op tafel.

FLEUR (ONDERBREEKT)

Zeg jij het maar. Jij weet altijd alles zo goed.

Simon kijkt haar even verbaasd aan, trekt de dagvaarding naar zich toe en begint te lezen.

FLEUR (CONT.)

Jij vond het toch zo nodig dat mijn zus een briljant onderzoeks-journalist werd? Nou, dit zijn de gevolgen.

SIMON

Dit proces is tegen het *Parool*.

FLEUR

Met Finette in de beklaagdenbank.

TIMELAPSE

Simon staat al een tijd te telefoneren, terwijl Fleur nog steeds met haar armen over elkaar voor zijn bureau staat te wachten.

SIMON (IN TELEFOON)

Dat lijkt mij ook. Maar waarom zetten ze dan toch door? (...)
Wat?!

Hij werpt even een blik naar Fleur.

SIMON (CONT.)

Ja, ik begrijp het. Treurig. (...)
Die moet helemaal terugkomen uit Frankrijk. (...) Laten we het hopen. Succes.

Hij legt de telefoon op de haak. Fleur kijkt hem afwachtend aan:

FLEUR

En?

SIMON

Omdat Zwiers zelfmoord heeft gepleegd, wordt zijn levensverzekering niet uitbetaald. Hij heeft hem pas een jaar geleden afgesloten. Vandaar. Het bedrag dat normaal zou zijn uitgekeerd, eisen zijn nabestaanden nu van het *Parool*.

FLEUR

Wat heeft Finette daarmee te maken?

SIMON

In theorie zou zij daarvoor kunnen opdraaien, als zij fouten gemaakt zou hebben bij het schrijven van het artikel. Geen wederhoor toepassen, gebrekkige research, dat soort dingen.

FLEUR

En is dat zo?

SIMON

Nee, natuurlijk niet. Hun eis maakt geen schijn van kans. De zelfmoord was Zwiers eigen beslissing. Finette heeft alleen zijn

frauduleuze zaakjes aan de kaak gesteld.

FLEUR

Maar waarom gaan ze er dan toch mee door?

Simon zucht.

SIMON

Omdat een rancuneuze advocate haar tanden erin heeft gezet...

Fleur kijkt hem vragend aan.

SIMON (CONT.)

Babette van Woensel. Dit is een persoonlijke vete.

11 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / MIDDAG 4

Lunchpauze in Amsterdam: de toeristen krijgen gezelschap van lunchend kantoorpersoneel.

12 INT. HUIS DONNA & JASPER / KEUKEN & WOONKAMER / MIDDAG 4

INSERT op een geel notitieplakkertje tegen de koelkast: HAAL JIJ DE KINDEREN VANMIDDAG VAN SCHOOL? Er hangen nog meer plakkertjes omheen met verschillende boodschappen.

Catherina staat voor de koelkast **IN DE KEUKEN** de verschillende boodschappen te lezen.

CATHERINA

(Leest) Als jij de vuilnis buitenzet, dan breng ik de kinderen morgen naar zwemles.

Ze lacht naar Donna die het bakblik rond een dampende *quiche lorraine* lostrekt.

CATHERINA (CONT.)

Hopen dat hij die twee niet door elkaar haalt.

DONNA

Als we met elkaar praten, krijgen we toch alleen maar ruzie. Dus doen we het maar zo. Stuk rustiger.

CATHERINA

Maar niet normaal.

Donna haalt haar schouders op en snijdt de *quiche* in

punten.

DONNA

Ik zie geen andere oplossing of we moeten...

Catherina kijkt gealarmeerd op. Donna heeft een punt *quiche* op een schoteltje gelegd en geeft dat aan Catherina.

DONNA (CONT.)

Alsjeblieft.

Donna schenkt een flinke bel rode wijn in voor zichzelf. Catherina fronst even haar wenkbrauwen: nu al aan de wijn?

DONNA (CONT.)

Jij water?

CATHERINA

(*Voorzichtig*) Of we moeten wat?...

Donna duwt haar een glas water in handen en alsof het de gewoonste zaak van de wereld is:

DONNA

Uit elkaar.

Ze gaan zitten aan de tafel. Catherina is verbijsterd. Zoekt naar woorden.

CATHERINA

(*Stellig*) Nee, dat kan niet. Dat mag niet.

DONNA

(*Met nadruk*) WAT DAN? Ik ben niet gelukkig, Jasper niet en ook de kinderen lijden eronder.

CATHERINA

(*Emotioneel*) En toch doe je dat dus niet.

Gelaten neemt Donna een hap van de *quiche*.

CATHERINA (CONT.)

Alsjeblieft zeg, in de tijd dat ik, Babette en Finette er een zootje van maken, ben jij het enige baken. Door naar jou te kijken zijn wij blijven geloven dat zoiets als een gelukkig gezin wel degelijk bestaat, dat dat mogelijk is.

DONNA

Je gaat me toch niet vertellen dat ik voor jullie bij Jasper moet blijven?

CATHERINA

Liever wel.

Donna wappert haar mond koelte toe en probeert met een teheet stuk *quiche* in haar mond te praten:

DONNA

Jullie zien wat jullie willen zien.

CATHERINA

Onzin. Je ging mee naar Zeeland omdat je zoveel van Jasper hield.

DONNA

En ik kwam terug omdat ik kennelijk meer van mezelf houd.

Stilte. Catherina schuift het bordje met de *quiche* van haar af. Ze wordt misselijk van de lucht. Het valt Donna niet op.

DONNA (CONT.)

Ik kan me niet de komende twintig jaar opofferen voor man, kinderen en vriendinnen.

CATHERINA

Je doet alsof jullie voortdurend de hersens inslaan. Hoe denk je dat Boris en Katja hierop reageren?

Donna schudt haar hoofd.

DONNA

Die hebben liefde nodig. Geen verbitterde ouders die het elkaar kwalijk nemen dat ze elkaar niet meer gelukkig maken.

Ze gooit de *quiche* terug op het bordje en zet het op tafel. Daar heeft ze ook geen trek meer in. Catherina ziet daardoor de inhoud van de *quiche* en wordt overvallen door een vlaag van misselijkheid.

DONNA (CONT.)

Wat is er?

Catherina staat op het punt te vertellen over haar zwangerschap, maar in plaats daarvan:

CATHERINA

(Zwak) Ik voel me niet zo...

Ze sluit even haar ogen. Donna is onmiddellijk bezorgd.

DONNA

Moet ik Bob bellen?

CATHERINA

In godsnaam niet.

DONNA

Ik breng je wel naar huis.

Ze helpt Catherina overeind en begeleidt haar naar de gang.

CATHERINA

Waarschijnlijk iets verkeerd
gegeten.

DONNA

O God, die *quiche*, natuurlijk.

Maar op tafel staat nog steeds het schoteltje van Catherina met de punt *quiche*. Onaangeroerd.

13 INT. HUIS CATHERINA / MIDDAG 4

Bob ligt languit op bed de *Kama Sutra* te lezen. Af en toe draait hij het boek om de illustraties vanuit een andere hoek te bekijken.

Geluid van een sleutel die in het slot van de voordeur gestoken. Bob kijkt op, lachend. Hij verwacht Catherina en heeft nu kennelijk een standje gevonden dat hij toch wel even uit zou willen proberen.

DONNA (O.S.)

Weet je zeker dat je niet zwanger bent?

Bob gooit opeens het boek naast de bank, bedenkt zich dan en schuift het eronder.

CATHERINA (O.S.)

Ehhh, nou, nee.

Donna en Catherina komen de kamer binnen. Donna met haar autosleutels in de hand.

DONNA

Wat? Weet je het niet zeker? Of ben je het niet? Hé Bob.

BOB

Shit, heb jij ook zo'n last van die spaghetti van gisteren?

Bob slaat zijn arm om Catherina heen. Catherina kijkt hem aan met een vuile blik. Dit liegen bevalt haar niets.

CATHERINA

Ja. En als je nog een keer het woord spaghetti noemt dan kots ik over je heen.

Catherina gaat liggen op de bank. Donna staat er wat onhandig bij. Vreemde sfeer. Uiteindelijk besluit Bob het gesprek op een ander onderwerp te brengen.

BOB

Finette is voor de rechter gedaagd.
Door Babette.

DONNA/CATHERINA

Hè? / Wat?

BOB

De nabestaanden van Zwiers willen geld zien.

DONNA

En Babette is hun advocaat?

Bob knikt. Catherina wil overeind komen maar wordt tegengehouden door Donna.

DONNA

Laat mij maar.

Donna verlaat het appartement. Even later valt de voordeur dicht.

BOB

(Bezorgd) Moet ik een dokter bellen?

CATHERINA

Bob, ik ben net zwanger, die misselijkheid is volkomen normaal.
Dat liegen niet.

Ze komt overeind en wil een stapel handdoeken pakken.

BOB

Waar ga jij naartoe?

CATHERINA

Ik moet werken. En ik moet de handdoeken nog verschoneren. De praktijk schoonmaken... En daarna zal ik toch echt met Babette moeten gaan praten.

BOB

(*Stellig*) O nee, echt niet. In zo'n toestand ga jij niet werken. No way. En Babette stuur je maar een mailtje.

Catherina moet een beetje lachen om zijn stoere mannentaal.

CATHERINA

En wie runt er dan mijn praktijk? Dat geld hebben we hard nodig.

BOB

(*Serieus*) Daar zorg ik wel voor.

Hier ziet Catherina de humor wel van in: jij?

Bob floreert in zijn rol van stoere man:

BOB (CONT.)

En als het moet, neem ik gewoon een tweede baan of een derde. Alles beter dan dat jullie iets overkomt.

Hij tikt op een opengeslagen krant op tafel:

BOB (CONT.)

Kijk. Chauffeurs gezocht. En nachtwakers.

Dan met een vaderlijke aai over Catherina's haar:

BOB (CONT.)

Jullie komen echt niet om van de honger.

14 INT. PRAKTIJK CATHERINA / MIDDAG 4

CROSS: 15 INT. HUIS CATHERINA / MIDDAG 4

Catherina geeft Bob adviezen.

CATHERINA DONKERSLOOT

PRAKTIJK: Een man in hygiënische en sportieve kleding hangt een affiche tegen de muur waarop in simpele voorbeelden allerlei massagetechnieken worden getoond. Als de man zich

omdraait, zien we dat het Bob is. Hij probeert zich te oriënteren in de ruimte, maar heeft geen flauw idee waar de verschillende fysiotherapeutische voorwerpen en apparaten voor dienen.

Na een korte klop op de deur kijkt een jongeman naar binnen. Met een stalen gezicht steekt Bob zijn hand uit:

BOB

Bob Ensink. Ik vervang mevrouw
Donkersloot tijdelijk.

De jongeman drukt zijn hand.

OSCAR

Oscar Tenssen. Aangenaam.

Even valt er een stilte waarbij de mannen afwachtend tegenover elkaar staan. Bob begrijpt dat hij iets moet gaan doen en kijkt om zich heen. Zijn oog valt op een dossierkast. Hij komt meteen in actie.

BOB

Hoe was uw naam ook alweer?

OSCAR

Tenssen. Oscar Tenssen. Met dubbel s.

Bob trekt een lade in de dossierkast open en laat z'n vinger langs de hangmappen glijden. Hebbes! Het dossier van Oscar Tenssen. Bob vouwt de map open en tikt met zijn heup de lade weer dicht.

Met een professioneel gezicht staart Bob naar het dossier. Af en toe knikt hij begrijpend en slaat een pagina om. Na een tijdje kijkt hij even op en ziet dat Oscar zijn jas nog aanheeft.

BOB

Kun je misschien je jasje even
uitdoen?

Oscar trekt zijn jas uit en wil het over de dossierkast hangen.

BOB (CONT.)

Nee, aan de kapstok in de hal.
Hygiëne.

Oscar verlaat de behandelruimte om zijn jas op te hangen en Bob schiet als een gek naar zijn mobiel, waarop hij een nummer intoetst.

HUIS CATHERINA: Midden op de tafel ligt een mobiel.

Catherina zit ernaast, eet met piepkleine hapjes een bord yoghurt met muesli terwijl ze staart naar de mobiel waarvan ze weet dat hij over moet gaan. En inderdaad: pieeep. Een grijns verschijnt op haar gezicht.

CATHERINA

(Onschuldig) Hallo, met Catherina Donkersloot.

BOB

(Panisch) Cath, wat moet ik doen?
(Citeert uit dossier) Borstbeen, schouderblad, hamstring. Wat is dit?! Een slagerij?

CATHERINA

(Doet alsof ze nadenkt) Oscar Tenssen, hè?... Leg hem maar op z'n rug en dan onderaan beginnen...

BOB

(Ongeduldig) Hoe? Waarmee?

Op dat moment komt Oscar weer binnen en Bobs toon slaat meteen om:

BOB (CONT.)

(Rustig in hoorn) Ja-ja, ik begrijp het. En wat zijn precies de symptomen? *(Tegen Oscar)* Ga maar vast op de tafel liggen.

CATHERINA

Knieën parallel naast elkaar houden en opzij draaien. Naar links, dan naar rechts.

BOB

(In hoorn) Ja, okee. Zal ik doen.

Hij klikt zijn mobiel uit en loopt naar de behandeltafel waar Oscar al klaarligt.

BOB (CONT.)

Zo. Probeert u zich maar te ontspannen.

Hij trekt de knieën van Oscar omhoog en duwt ze naar één kant, terwijl diens schouders plat op de tafel blijven liggen.

BOB (CONT.)

(Verduidelijkt) Oosterse techniek.

Heet: de gekantelde draak.

16 EXT. HUIS BABETTE / STOCKSHOT / EINDE MIDDAG 4

Fleurs harde stem is op straat te horen:

FLEUR (V.O.)

(*Furieux*) Maar waar slaat dit op?

17 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / EINDE MIDDAG 4

Babette zit achter haar bureau. Fleur is net binnengekomen en gaat tegen haar tekeer, terwijl Babette rustig een sigaret opsteekt. Fleur heeft haar jas nog aan en zwaait met de dagvaarding:

FLEUR

(*Hels*) Mijn zus is helemaal kapot en nog is het voor jou niet genoeg?!

BABETTE

Heeft zij je gestuurd?

FLEUR

Finette is helemaal naar de klote, die zit al een paar dagen in Frankrijk.

BABETTE

Als ze dat artikel niet had gepubliceerd, was ze niet naar de klote gegaan.

FLEUR

Finette is journaliste en die publiceren artikelen. Dat is haar werk.

BABETTE

Daarmee heeft ze dan wel iemand om zeep gebracht.

FLEUR

Dat heeft die Zwiers toch zelf gedaan?

BABETTE

Technisch, misschien.

FLEUR

Jij doet nu precies hetzelfde!

Ze leunt met haar handen op Babettes bureau en brengt haar

gezicht zo dicht mogelijk bij dat van Babette. Donna komt binnen. Ze overziet het tafereel.

FLEUR (CONT.)

Ze probeert alles van zich af te zetten. En zichzelf terug te vinden. Dan moet ze niet opeens hiermee geconfronteerd worden. Geef haar rust en ruimte. En haal haar niet terug voor een proces dat je toch niet gaat winnen.

BABETTE

Dat zullen we nog weleens zien.

Terwijl ze haar sigaret uitdrukt kijkt ze langs Fleur naar Donna.

BABETTE (CONT.)

(Dreigend) Kom jij me ook vertellen dat ik het niet goed doe? Ik doe gewoon mijn werk als advocaat. Zoals Finette gewoon haar werk als journalist deed. Niets aan de hand. Of ik daar nou sta, of iemand anders.

DONNA

Dat is natuurlijk flauwekul. Of moest je deze zaak nemen?

BABETTE

Ja.

DONNA

Van Van Duin?

Er wordt op de deur geklopt.

BABETTE

Nee.

Donna en Fleur wisselen een blik.

BABETTE

Finette is hiermee begonnen. Ik heb haar gewaarschuwd, maar ze wilde niet luisteren. Dit zijn de consequenties.

De deur gaat aarzelend open. Claire binnen en kijkt met vragende blik naar de gespannen situatie. Babette is verrast haar te zien.

BABETTE (CONT.)

Hé, Claire. Ik ben bijna klaar hoor.

FLEUR

Waarom doe je dit? Uit wraak, jaloezie of gekrenkte trots?

Zonder direct antwoord te geven:

BABETTE

(*Smalend*) Finette komt hier wel weer uit. Finette is sterk. Dan schrijft ze een mooi artikel: 'Mijn vreselijke leven als onderzoeks-journaliste'.

Ze komt opeens tot de kern van de zaak:

BABETTE (CONT.)

Want weet je: voor Finette is de wereld geschapen ter meerdere glorie van haarzelf. Ze schuift mannen aan de kant wanneer het haar uitkomt. Misbruikt anderen. Zonder een seconde stil te staan bij de consequenties.

DONNA

Ja, wat dat betreft lijken jullie sprekend op elkaar.

Donna draait zich om en loopt weg. Fleur blijft nog even staan. Alsof ze aan de grond genageld staat.

Babette richt zich meteen volledig op Claire:

BABETTE (CONT.)

Okay, wat zullen we gaan doen? Naar het museum of naar het park? Hoe laat moet je thuis zijn?

CLAIRE

Half zeven.

Fleur draait zich om en loopt weg. Trekt de deur met een klap achter zich dicht.

---

18 INT. LOUNGE BERLAGE / EINDE MIDDAG 4

CROSS: 19 INT. SCHOOL / KLASLOKAAL / EINDE MIDDAG 4

LOUNGE: Fleur staat alleen achter de bar en is

geconcentreerd aan het telefoneren. Met haar rechterhand bedekt ze haar andere oor.

FLEUR (IN TELEFOON)

Isabel ? Hallo ? (...) Oui, c'est Fleur. Ca va? Ou est Finette ? Je voudrais parler avec elle. (...) Ah, dommage! Et mes parents ? (...) Aussi?

Donna zit helemaal alleen op de bank en is lichtelijk aangeschoten en af en toe kijkt ze vergeefs om zich heen of ze bekenden ziet. Ze maakt een treurige indruk.

Met een doekje is Carmen alle tafels aan het schoonvegen. Ze blijft staan bij Donna, kijkt naar haar, gaat even naast haar zitten.

CARMEN

Je hoort mij niet klagen als ik veel drank verkoop, maar in jouw geval... Die wodka's lossen niets op.

DONNA

Ik kan de wereld even niet aan in nuchtere staat.

Carmen gaat naast haar zitten.

DONNA (CONT.)

Iedereen heeft ruzie met iedereen. Het loopt allemaal volledig uit de hand. Voorheen was het zo dat ik dan thuis kwam en blij was dat het daar veilig was. En nu is daar ook alleen maar ruzie.

CARMEN

En dus drink je, zodat je kalmeert en het allemaal langs je heen gaat.

Donna knikt.

DONNA

Wat moet ik dan?! Weggaan?

CARMEN

Dat is helemaal aan jou.

DONNA

Zo'n beslissing kan ik nooit nemen.

CARMEN

Dat heb ik ook altijd gezegd. Maar toch ben ik gegaan.

Donna kijkt haar even aan.

CARMEN (CONT.)

De eerste weken was het verschrikkelijk. Ik voelde me totaal verloren. Ik was het liefst meteen weer teruggegaan, ondanks de ruzies, maar ja, daar was ik dan toch weer te trots voor.

De hand met de doek heeft ze onbewust samengebald tot een vuist.

CARMEN (CONT.)

Na een tijdje ging het wel beter. Toen begon ik me opgelucht te voelen. Kon ik m'n eigen leven weer oppakken. Maar ik was wel kwaad op mezelf, dat ik het zover had laten komen. Ik begrijp nog steeds niet goed waarom ik niet eerder ben opgestapt.

Het blijft even stil.

DONNA

(Zacht) Jij hebt makkelijk praten: jij hebt geen kinderen.

Dan alsof het nu pas tot haar doordring, veert Donna overeind:

DONNA (CONT.)

Mijn God, m'n kinderen!

Helemaal ontnuchterd en panisch begint ze in haar tas naar haar mobiele telefoon te graaien en zoekt gejaagd een nummer in het display. Ze loopt ondertussen naar Fleur die nog steeds staat te bellen.

KLASLOKAAL: De lerares heeft met Boris en Katja in de speelhoek een groot huis gebouwd uit blokken. De telefoon van de lerares gaat over.

DONNA (O.S.)

Het spijt me verschrikkelijk. Maar ik...

LERARES

Ik heb uw man al gebeld.

DONNA

(*Resoluut*) Ik kom er nu aan.

De lerares klikt haar mobiel uit en zegt blij tegen Boris en Katja:

LERARES

Papa en mama komen eraan.

Tot haar verwondering reageren Boris en Katja nauwelijks.

LOUNGE: Donna pakt Fleurs arm.

DONNA

Laat het me even weten als je haar te pakken hebt?

Fleur knikt. Donna vertrekt, juist op het moment dat Maslo binnenkomt. Hij loopt naar de bar waar Fleur nog steeds geconcentreerd staat te bellen.

FLEUR (IN TELEFOON)

Et à quelle heure est-ce qu'ils rentreront? D'accord. Eh... Isabel ? Dit Finette si-tu-plait qu'elle doit rentrée a Amsterdam tout suit. Parce que il y a un... rechtszaak, rechtszaak...

CARMEN

Proces.

FLEUR

Proces. Oui, tout est een zootje, eh un disastre. (..) Non, il-y-a une copine de Finette qui -

Opeens wordt het gesprek weggeklikt. Fleur kijkt verbaasd naar het toestel waarop de hand van Carmen ligt.

CARMEN

Dat je Finette belt is tot daaraan toe, maar je gaat niet op kosten van de zaak een beetje oeverloos kakelen met Frankrijk.

Carmen loopt weg en Fleur gaat met nijldige bewegingen aan het werk: servetten vouwen.

MASLO

(*Dramatisch*) Viens-tu du ciel profond ou sors-tu de l'abîme. O Beauté?

Hij pikt een suikerklontje en steekt het in z'n mond. Als Carmen buiten beeld is, klaart Fleur op. Ze geeft Maslo een kus:

FLEUR

Eindelijk een normaal mens.

MASLO

Ja, wat speel ik dat goed, hè?

FLEUR

Ik heb het gevoel dat ik al de hele dag Finette speel. Koele blik...

MASLO

Doe eens?

Fleur kijkt hem koel aan.

MASLO

Doet me niets.

FLEUR

Shit. Ik kan er niets van, he? Van toneelspelen. Maar als ik het zou kunnen, zou ik net als Finette iedereen bang voor me laten zijn. Iedereen zou voor me (*overdreven*) sidderen.

MASLO

Ik vind het wel spannend.

Maslo leunt op de bar, een en al aandacht.

FLEUR

Pas maar op: types als Finette lusten jongetjes zoals jij rauw.

20 EXT. SCHOOL / PLEIN / EINDE MIDDAG 4

Donna nadert in vliegende vaart het schoolplein en gooit haar fiets tegen het hek. Bijna tegelijkertijd komt de auto van Jasper bijna slippend tot stilstand. Hij gooit zijn portier open en springt eruit.

De hoofdingang van de school gaat open en de lerares komt naar buiten met Boris en Katja die hun jassen al aanhebben.

Beschaamd en vol schuldgevoel lopen Donna en Jasper het schoolplein op.

JASPER

(Sissend) Hoe kun je dat verdomme nou vergeten?!

DONNA

(Fel) Had het dan gezegd en niet op zo'n stom briefje geschreven.

Als ze bij hun kinderen aankomen, doen ze weer alsof er niets aan de hand is.

JASPER

(Tegen lerares) Sorry voor de overlast. Kleine miscommunicatie.

DONNA

(Tegen de kinderen) Hebben jullie je niet verveeld?

Ze tilt Katja op en Jasper grijpt de hand van Boris.

DONNA

(Tegen lerares) Bedankt voor eh...

JASPER

We zullen voortaan eh...

De lerares knikt nors dat het geen punt is en Donna en Jasper lopen met hun kinderen het schoolplein af. Terwijl hij met z'n ene hand Jasper vastheeft, graait Boris met zijn andere hand naar Donna. Zo vormt hij de schakel tussen zijn ouders. Als ze bij de auto zijn aangekomen, moet er een keuze worden gemaakt:

DONNA

Gaan jullie maar met papa mee.

De kinderen duiken in de auto en zwaaien door het achterraam. Donna zwaait hen na.

21 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / AVOND 4

De zware wolken boven Amsterdam beloven weinig goeds.

22 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / AVOND 4

Babette zit aan haar bureau gebogen over het artikel van Finette: RUBEN Z. OPNIEUW IN DE FOUT. Op verschillende plaatsen in de tekst is met een markerstift iets omcirkeld. Om het artikel heen liggen verschillende andere artikelen en processtukken. Af en toe maakt Babette een aantekening.

Vanuit de gang klinkt het gefluit van Albert van Duin, die

denkt dat hij de laatste is in het gebouw. Het licht in de gang wordt uitgeknipt en vervolgens verschijnt Albert tussen de deuren van Babettes kantoor en knipt ook daar het licht uit. Opeens zit Babette in het donker:

BABETTE

Hé?!

Het licht gaat weer aan en Albert kijkt verbaasd naar binnen.

ALBERT

Oh? Ben je d'r nog?

BABETTE

De zaak Zwiers tegen het *Parool*.

Nu komt Albert verder naar binnen.

ALBERT

En? Maak je een kans?

BABETTE

Denk het wel.

Ze wijst een markering aan in het artikel.

BABETTE (CONT.)

Hier schrijft ze dat hij eind jaren negentig zo'n tien tot vijftien miljoen zou hebben witgewassen voor Peter Vrijman.

ALBERT

Dat werd in dat eerste proces ook gezegd.

BABETTE

Maar daarvoor is hij nooit veroordeeld. En dan ben je in dit land nog altijd onschuldig.

Ze wijst een volgende markering aan:

BABETTE (CONT.)

Verder suggereert ze zelfs dat hij persoonlijk bij de drugshandel betrokken zou zijn.

ALBERT

Dat werd toch ook gefluisterd...

BABETTE

Er wordt zoveel gefluisterd. Als je

dat allemaal moet geloven. Dan droeg jij een toupet en was ik frigide.

Hmm, niet zo'n geslaagd voorbeeld. Maar Babette gaat verder:

BABETTE (CONT.)

Zonder bewijzen had Finette dit nooit mogen publiceren. Het is laster. En voor een emotioneel labiele advocaat in zo'n kwetsbare positie was dat de genadeklap.

ALBERT

(Aarzelend) De dag ervoor heeft hij mij zelf toegegeven dat hij handelde.

Babette kijkt hem aan:

BABETTE

Wat hier binnen gezegd wordt, komt niet naar buiten.

Ze buigt zich weer over het artikel.

BABETTE (CONT.)

Nee, deze bewering is op niets gebaseerd en dat wéét Finette. Daarom is ze ook gevlucht naar het buitenland.

Albert knikt en maakt aanstalten om te vertrekken, nog een laatste blik op Babette werpend.

ALBERT

Veel succes morgen.

Babette reageert niet.

23 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / AVOND 4

De kinderen liggen in pyama's op de grond voor de televisie naar een tekenfilm te kijken. Jasper heeft zich teruggetrokken achter een NRC. Donna is klaar met het opruimen van de keuken en terwijl ze haar keukenschort afdoet, komt ze de kamer binnen.

DONNA

Bedtijd!

BORIS & KATJA

Ah, mam. Mogen we deze afkijken?

DONNA

Nee, het is al veel te laat. Morgen moeten jullie weer naar school.

Jasper laat zijn krant zakken.

JASPER

Maar als ze dat nou zo graag willen? Van mij mogen jullie verder kijken, hoor jongens.

Boris en Katja zijn blij. Donna werpt een felle blik naar Jasper.

DONNA

Maar van mij niet! Bedtijd! Hupsakee.

De kinderen druipen af, gevolgd door Donna.

BEGIN KORTE SEQUENTIE:

Jasper loopt naar de keuken en schenkt koffie voor zichzelf in.

Jasper staat met z'n koffie in de serre en staart in bezorgde gedachten naar buiten.

Jasper staat voor de tv en zapt ongeïnteresseerd langs de verschillende kanalen. Uiteindelijk gaat hij op de bank zitten, de televisie aan, hij pakt even de krant weer op, maar legt hem dan toch weg. Hij staart naar de televisie.

EINDE SEQUENTIE

Donna komt de kamer weer in.

DONNA

(*Resoluut*) We moeten praten. Ik trek het niet langer. Dit gaat helemaal verkeerd.

Jasper blijft gewoon televisie kijken, alsof hij haar helemaal niet heeft gehoord.

DONNA (CONT.)

(*Dringend*) Jasper, alsjeblieft!

Jasper pakt de afstandsbediening en zet de televisie uit. Een verlamme stilte.

DONNA (CONT.)

Praat met me! Zeg iets.

Zonder haar aan te kijken:

JASPER

Zou dat nog iets veranderen? Of staat je conclusie al vast en schrik je alleen terug voor de consequenties? (*Sarcastisch*) Met je: 'ik weet niet wat ik wil, ik wil alleen maar weg.'

Hij staat op en loopt om de bank om wat van zijn opgekropte spanning kwijt te raken. Opeens fel:

JASPER (CONT.)

(*Roept*) DOE HET DAN! Ren dan weg! En bespaar me je verwijten. Die voortdurende afkeuring van alles wat ik doe.

Een beklemmende stilte.

JASPER (CONT.)

(*Zacht*) Ik voel dat ik je kwijtraak. Omdat je niet meer van me houdt. En ik ben niet in staat dat te verhinderen. Ik ben die ik ben.

Hij zucht, dan:

JASPER

(*Verontwaardigd*) Ieder ander zou blij zijn met wat jij hebt: groot huis, prachtige kinderen, succesvolle man en geld zat. Maar nog is het niet genoeg. Ik heb verdomme m'n baan opgezegd, omdat jij Amsterdam zo miste. Je zou je moeten schamen.

Dit is de druppel voor Donna:

DONNA

(*Fel*) Waarvoor?! Dat ik veel te jong getrouwd ben? Of dat ik m'n eigen ambities overboord heb gegooid voor m'n gezin? Zou ik me daarvoor moeten schamen?

Haar woede groeit.

DONNA (CONT.)

(*Luid*) Of dat ik vast blijf houden aan een huwelijk alleen vanwege de kinderen?

JASPER

Ik wist niet dat het zo erg was om
met mij te leven.

Er valt een stilte. Donna staart naar haar handen, denkt na.

DONNA

Weet je, we hadden nooit moeten
gaan vergelijken.

JASPER

Niet weer over Elly.

DONNA

Ik heb het over mezelf. Toen ik
hier alleen woonde heb ik een
affaire gehad.

Donna kijkt Jasper aan. Gespannen wachtend op zijn reactie.
Jasper is meer verrast dan verbijsterd.

JASPER

Met wie?

DONNA

David.

JASPER

De oppas?

DONNA

Het was geen oppas.

JASPER

Waarom heb je dat niet verteld?

DONNA

Ik wilde het voor mezelf houden. Ik
wilde niet dat de gedachten aan hem
zouden worden beïnvloed door de
negatieve consequenties.

Jasper zwijgt.

DONNA (CONT.)

Ik ben het blijven koesteren. Ik
was gelukkig.

Even kijkt Jasper op. Maar hij zegt geen woord en straalt
ook geen verontwaardiging of woede uit.

DONNA (CONT.)

Waarom zeg je niets?!

Jasper haalt z'n schouders op.

JASPER

Jij David, ik Elly. We staan
quitte.

DONNA

(Verbluft) En dat is het dan?! Geen
jaloezie, geen wraak, niks?! Noem
jij dit liefde?

Een pijnlijke stilte, waarin beiden hun gedachten proberen
te ordenen.

DONNA (CONT.)

Jasper, hoe zie jij mij?

JASPER

(Probeert) Als de moeder van mijn
kinderen.

DONNA

En verder?

JASPER

Als mijn vrouw.

DONNA (CONT.)

Wanneer zag je mij voor het laatst
gewoon als 'vrouw'?

Jasper denkt na, maar in plaats van antwoord te geven:

JASPER

Zie jij mij dan wel als 'man'? Als
aantrekkelijke man die je wilt
veroveren?

Dat zet Donna aan het denken. Er valt een voor Jasper te
lange stilte.

JASPER (CONT.)

Dan blijft er weinig over tussen
ons.

Weer is het stil.

JASPER (CONT.)

(alsof het hem niets doet)
Misschien moeten we er maar een
streep onder zetten. Regel jij een
advocaat?

Langzaam knikt Donna met haar hoofd.

24 INT. BRUIN CAFÉ WENDERS / AVOND 4

Bob staat bij de bar en schudt de cafebaas de hand: ze hebben een deal gesloten.

CAFÉBAAS

Goed, we proberen het. Je kent de weg hier wel zo'n beetje, dus begin maar meteen.

Hij laat Bobs hand los en die beweegt zijn vingers met een pijnlijk gezicht open en dicht - het masseren heeft zijn tol geëist. De cafébaas drukt hem een schort in handen. Als Bob dat heeft omgedaan, begint hij bestellingen af te werken, die hem van verschillende kanten worden toegeroepen. Terwijl hij daarmee bezig is:

CATHERINA

Bob?! Bob?!

Bob kijkt op en ziet een lachende Catherina voor de bar staan.

BOB

Wat doe jij hier? Hoor jij niet in bed?

CATHERINA

(*Vrolijk*) Ik voel me beter. En ik wil niet alleen zijn. Ik heb nog steeds niets gehoord van Finette of Babette. En Donna...

BOB

Maar die rook hier is niet goed voor de baby.

CATHERINA

Ach, krijgt hij tenminste een beetje weerstand.

Ze wijst Bob op een klant die wil bestellen.

CAFÉBEZOEKER

(*Tegen Bob*) Een *blue lagoon*, alsjeblieft.

Bob staart een beetje hulpeloos naar de flessen drank boven de bar.

CATHERINA

(*Souffleert*) Wodka, Blue Curaçao en citroensap.

Bob gaat aan de slag om de *blue lagoon* maken.

BOB

Ik moet dit goed doen. Hoe meer
fooi, hoe beter we het krijgen. De
kleine krijgt hij de mooiste wieg.
En het beste speelgoed, natuurlijk.

CATHERINA

Iets meer, iets meer, ho!

Op haar aanwijzingen heeft Bob het citroensap toegevoegd.

CATHERINA (CONT.)

Of zij, natuurlijk. Het kan ook een
meisje worden.

Terwijl hij de *blue lagoon* voor de klant neerzet:

BOB

Zou kunnen.

25 EXT. AMSTERDAM / STOCKSHOTS (BUMPER) / OCHTEND 5

Een nieuwe ochtend. De dag van de rechtszaak is
aangebrosen.

26 INT. HUIS DONNA & JASPER / WOONKAMER / OCHTEND 5

Op de bank liggen een opgevouwen deken, laken en een
kussen. Iemand heeft hier de nacht doorgebracht. Het geluid
van voorwerpen die in een doos worden gegooid.

Jasper staat voor een grote kast waaruit hij steeds een
boek pakt, dat hij vervolgens in een grote verhuisdoos
achter hem deponeert.

Iemand komt op blote voeten naar beneden en loopt door de
keuken: Donna verscbijnt in de deuropening. Ze heeft een
ochtendjas aan en ziet er slaperig uit. Even kijkt ze naar
Jaspers kordate handelingen, dan gaat ze de keuken weer in.

JASPER

Als we toch gaan scheiden, dan maar
meteen. Waarom zouden we het
eindeloos rekken?

Donna verscbijnt weer in de kamer met twee mokken koffie,
waarvan ze er één aan Jasper geeft. Ze blijft naast hem
staan en kijkt wat voor spullen er nog in de kast staan.

JASPER (CONT.)

Dankjewel. (*Hij neemt een slok*) Jij

mag van mij het huis hebben.

Donna pakt een boekje uit de kast en legt dat in de doos, die al flink vol begint te raken. Jasper vist het boekje er weer uit en slaat het open.

JASPER (CONT.)

Die had ik voor jou gekocht.

Hij zet het boekje weer terug in de kast.

JASPER (CONT.)

Ik slaap voorlopig in een hotel.

DONNA

Met deze doos?

JASPER

(Zelfverzekerd) Ja.

Donna kijkt nog eens naar het flinke formaat van de doos en schiet half in de lach. Jasper kijkt even naar haar. Er kan bij hem geen lachje af. Donna's lach verdwijnt van haar gezicht.

DONNA

Laten we het alsjeblieft een beetje rustig aan doen. Je kunt best nog even hier blijven. Dat maakt het voor de kinderen misschien ook minder moeilijk.

Ze kijken elkaar aan. Jasper probeert zich sterk te houden.

27 INT. HUIS CATHERINA / OCHTEND 5

Bob ligt languit op bed te slapen. Naast hem ligt Catherina. Zij schiet wakker als de telefoon begint te rinkelen, en komt overeind. Ze neemt op:

CATHERINA

Met Catherina. (...)

Ze werpt even een blik naar de bewusteloze Bob die nauwelijks lijkt te ademen.

CATHERINA (CONT.)

Marktkramen opbouwen? Nee, dat gaat waarschijnlijk niet lukken. (...)
Okee, dag.

Op het moment dat ze de hoorn neerlegt, schiet Bob wakker. Hij werpt meteen een blik op de klok naast het bed en gaat overeind zitten.

BOB

Shit, ik moet naar de Albert Cuyp.

CATHERINA

Hoeft niet meer. Ik heb het al afgezegd.

BOB

Wat?! Dat kost me 80 euro.

CATHERINA

(Nuchter) Dan krijgt ons kind maar wat minder speelgoed. Of wordt er maar één keer in de week gevoetbald in plaats van drie.

Bob kijkt haar verbaasd aan.

CATHERINA (CONT.)

Waar zijn we nou mee bezig? Jij werkt je helemaal te pletter. Ik zit min of meer ondergedoken omdat ik niemand kan vertellen waarom ik zo misselijk ben.

Bob laat zich weer terugzakken op het bed.

CATHERINA

(Voor zich uit) Wat zijn we nou toch allemaal aan het doen?

BOB

Hoezo?

CATHERINA

Er is alleen maar afstand. Niemand weet waar we mee bezig zijn. Terwijl, als het misgaat -

Bob onderbreekt haar door onmiddellijk een vinger op haar mond te leggen.

CATHERINA (CONT.)

Ik wil het delen. De vreugde, de pijn misschien als het... Gewoon, normaal. Laten we doorgaan met ons leven. Jij met je meubels en ik in mijn praktijk.

Bob aarzelt.

CATHERINA

Kiek'n wat 't wordt.

28 EXT. LOUNGE BERLAGE / STOCKSHOT / MIDDAG 5

Middag. De stilte voor de storm.

29 INT. LOUNGE BERLAGE / MIDDAG 5

Het is druk in de lounge. Catherina zit vol goede moed op de bank, een bordje 'gereserveerd' voor haar neus. Een stralende glimlach. Fleur en Carmen bezien het even vanachter de bar.

CARMEN

Heb je al iets gehoord? Van Finette.

FLEUR

Ze is onderweg.

Op de achtergrond komt Donna binnen. Ze komt gelijktijdig met Carmen bij de bank. Catherina doet haar mond open om het grote nieuws dat ze heeft verzwegen te vertellen, maar Donna is haar voor.

DONNA

(tegen Carmen) Doe mij een koffie verkeerd? *(Tegen Catherina)* De kogel is door de kerk. Jasper en ik gaan scheiden.

Catherina's mond valt weer dicht. Ze is verbijsterd.

DONNA (CONT.)

We hebben de hele nacht gepraat, goed. Het was wel goed.

CATHERINA

Als dit de uitkomst is, vind ik dat geen goed gesprek.

DONNA

Nu moet je ophouden.

CATHERINA

Nu al? Ik begin nog maar net.

CARMEN

Catherina, jij trekt je zelf nooit iets aan van wat anderen zeggen, dus...

CATHERINA

Moet ik mijn mond houden? Wat een flauwekul.

En ze draait zich demonstratief naar Donna. Maar Donna, en ook Carmen hebben inmiddels hun aandacht verlegd naar een nieuwe binnenkomer: Babette. Babette aarzelt even maar loopt dan zelfverzekerd richting bank. Ploft er op neer. Kijkt Carmen aan.

BABETTE

Een dubbele espresso. (en dan tot Donna) Ik heb je alarmerende SMS'je gekregen. Ik neem aan dat dit weer gaat over de zaak Zwiers versus het Parool en ik zal jullie nog één keer - *[uitleggen waarom ik doe wat ik doe]*

Carmen loopt richting de bar.

DONNA

Daar ging het niet over. Of indirect ook weer wel. Het gaat over Jasper en mij. We gaan scheiden. Ik zou graag willen dat jij onze advocaat werd. Dan heb je een nieuwe zaak, kun je deze laten vallen. Of geef desnoods een naam van iemand anders die onze bemiddelingsadvocaat kan worden.

Babette staart Donna in verbijstering aan.

SNEL NAAR BAR: Carmen richt zich tot Fleur.

CARMEN

En een dubbele espresso voor Babette.

FLEUR

Die maakt ze zelf maar.

BANK: Catherina hangt inmiddels achterover. Dit was helemaal niet wat ze in haar hoofd had.

BABETTE (TEGEN CATHERINA)

En jij? Jouw SMS'je? Ga jij ook scheiden?

CATHERINA

Laat maar.

BABETTE (TEGEN DONNA)

Hoe durf je! Na alles wat je mij de afgelopen jaren hebt horen vertellen over scheidingen, de

consequenties voor kinderen, de ellende, de gevechten, dacht je nou werkelijk... Jesus.

DONNA

Juist daarom. Het verloopt toch ook wel een soepel? Als het beter is voor alle partijen? Dan hoeft er toch geen oorlog te ontstaan?

BABETTE

Wil Jasper dit?

DONNA

Ja.

Babette kijkt haar aan. Gelooft haar niet.

BIJ DE BAR: Carmen maakt zelf de dubbele espresso en zet die naast de cappuchino voor Donna op het blad. Voordat Carmen met het blad naar de bank vertrekt, ziet Fleur kans een grote hoeveelheid suiker in het kopje van Babette te doen zonder dat Carmen daar erg in heeft.

OP DE BANK: Catherina ligt nog steeds naar het plafond te staren terwijl Babette en Donna in heftige discussie zijn.

BABETTE

Jullie zijn allemaal arrogante, verwend, egocentrische - [trutten]

DONNA

Nee, jij bent een schatje. Jij scheidt er genoeg om één van je beste vrienden voor de rechter te slepen en daar af te maken. Wanneer ben je tevreden? Als ze in de Bijlmerbajes zit?

Carmen komt met de koffie. Zet het neer voor Donna en voor Babette.

DONNA (CONT.)

Ik probeer tenminste nog dingen samen te doen. Met jullie. Te delen.

CATHERINA

Was ik ook van plan.

BABETTE

(fel) Wat?

Catherina maakt een gebaar: laat maar. Babette neemt een

slok van haar koffie. Gaat bijna over haar nek van de smaak. En ziet meteen een zeer tevreden Fleur achter de bar staan. Babette staat op. Ze kijkt naar Catherina en Donna.

BABETTE

Heeft één van jullie ook begrip voor mijn kant van de zaak?

Stilte. Babette pakt haar tas.

CATHERINA

Finette had de informatie niet mogen gebruiken. Maar jij gaat echt te ver.

BABETTE

Dat is duidelijk. Dan is aan onze vriendschap nu een einde gekomen.

Catherina hoopt dat Babette nu zal inzien dat ze te ver gaat. Maar Babette gooit haar hoofd in de nek, pakt haar tas en vertrekt. Fleur tevreden, Catherina en Donna vertwijfeld. Donna kijkt Catherina aan.

DONNA

Shit. Waarom loopt dit zo uit de hand?

CATHERINA

Principes. Babette en principes.

DONNA

En nu?

CATHERINA

Zul je een andere advocaat moeten zoeken.

Donna steekt een sigaret op. Biedt er Catherina uit verwarring ook een aan.

CATHERINA (CONT.)

Nee, dank je. Ik ben zwanger.

Opeens is Catherina zeer geëmotioneerd.

CATHERINA (CONT.)

En ik had gehoopt dat mijn mededeling iedereen... Tot bezinning zou brengen.

Donna laat haar hoofd even in haar handen rusten. Dan wendt ze zich tot Catherina. Geeft haar een kus op haar wang terwijl de tranen in haar ogen branden.

DONNA
Gefeliciteerd.

30 INT. UITGEVERIJ / LIFT & REDACTIE INDEX / MIDDAG 5

Iedereen is druk aan het werk. Simon deelt A4-tjes uit. Finette, bruin gekleurd door de Franse zon, in luchtige vrijetijdskleding en met een reistas in haar hand, staat bij de ingang van de redactieruimte. Ze staart naar Simon en wacht totdat hij haar ziet. Simon merkt pas dat er iets aan de hand is, als meerdere redactieleden naar Finette staren. Simon legt onmiddellijk de vellen papier neer en loopt naar Finette toe. Hij omhelst haar, neemt haar dan van top tot teen op.

SIMON
Hoe gaat het?

FINETTE
Ben net terug. Ik durf niet naar huis. Maar als je geen tijd hebt... Ik kan ook Adriaan vragen.

SIMON
Natuurlijk heb ik tijd. En trouwens, Adriaan is op non actief gesteld.

Verbaasde blik van Finette terwijl Simon zijn jasje van een kapstok pakt. Hij slaat zijn arm om Finette heen en loopt met haar weg.

31 INT. LOFT FINETTE / WOONKAMER / MIDDAG 5 & FLASHBACK

De deur gaat open. Finette en Simon komen een keurig opgeruimde kamer binnen. Op tafel een grote bos bloemen in een mooie vaas waar een briefje tegenaan staat. WELKOM THUIS, KUS FLEUR. Finette ruikt aan de bloemen. Draait zich dan om en staart naar de muur waar de bloedspetters tegenaan zaten. In een flits, gepaard gaand met de knal van het pistool (**flashback**) ziet het bloed van Zwiers weer tegen de muur spatten.

SIMON
Ik heb van Fleur begrepen dat ze het drie keer heeft laten schilderen.

Finette knikt. Simon kijkt naar haar, ze kijkt terug, forceert een glimlach. Hij slaat zijn arm om haar middel, trekt haar naar zich toe.

SIMON (CONT.)

Hé, niet meer aan denken.

FINETTE

Beetje moeilijk, hè? Met die rechtszaak.

SIMON

Daar moet je je al helemaal niet druk over maken. De zaak is tegen het *Parool*. Niet tegen jou.

FINETTE

Ze roepen me niet voor niets op als getuige.

Stilte. Finette kijkt nog eens naar de muur.

SIMON (CONT.)

Ach, allemaal flauwekul.

FINETTE

Ik weet het niet. Misschien is het juist wel goed.

SIMON

Onzin, Zwiers wordt er niet levend van.

Finette begrijpt dat Simon het goed bedoelt, maar heeft even genoeg van zijn nuchtere opmerkingen. Ze gaat zitten op de bank. Simon kijkt naar haar.

SIMON (CONT.)

Ik heb een leuk artikel voor je. Voor *Index*. Ik zal niet zeiken over je stijl, over je woordkeuze, beloof ik je.

FINETTE

Nee, dank je. Even niet.

Een ongemakkelijke stilte.

SIMON

Wat vonden je ouders ervan?

FINETTE

Die vonden het verschrikkelijk, begrepen niet waarom ik per se over zulke mensen wilde schrijven. Begrijpen zelfs niet waarom ik nog in Amsterdam wil wonen.

Opnieuw een stilte.

SIMON

Ik ga met je mee naar de
rechtsbank. Zal ik je hier ophalen?

Finette knikt. Simon buigt over haar heen, kust haar
voorhoofd en dan haar lippen.

SIMON (CONT.)

Sorry, maar ik moet nu echt weg.
Bel me gewoon als er iets is.

Finette knikt. Ze ziet Simon vertrekken. Als de deur
dichtvalt, klinkt het weer als BENG, een pistoolschot.
Finette veert overeind.

32 EXT. HUIS ADRIAAN (OUDERKERK) / VOORDEUR & STRAAT / MIDDAG 5

Finette arriveert bij het huis van Adriaan. De gordijnen
zijn gesloten. Een aantal kranten puilen uit de brievenbus.
Finette begint aan te bellen en op het raam te tikken. Er
doet niemand open. In de verte klinkt vaag een monotoom
bromgeluid. Finette begint om het huis te lopen.

33 EXT. HUIS ADRIAAN (OUDERKERK) / ACHTERTUIN / MIDDAG 5

Finette is om het huis heengelopen en komt in de
achtertuin. Een klein zeilbootje ligt daar op zijn kant.
Adriaan heeft wat groezelige, oude kleren aan en is de
stalen bodem van het bootje aan het schoonmaken. Met een
electrische brander haalt hij aangroei weg en oud teer.
Hier en daar komt een roestplekje tevoorschijn.

Adriaan merkt Finette pas op, als ze vlakbij hem staat.
Lachend zet hij de brander uit. Hij ziet haar gezonde
huidskleur.

ADRIAAN

Aha, de Franse zon.

Finette knikt. Adriaan kust haar en aait haar liefdevol
over haar rug. Opeens ziet hij een oneffenheid aan de bodem
van de boot. Hij wrijft er met zijn hand over.

FINETTE (CONT.)

Lang geleden dat je hier tijd voor nam.

ADRIAAN

Drie jaar. Weet jij nog waar we de
vorige keer al die postzegels
hebben geplakt?

Finette wrijft met haar hand langs de bodem van de boot.
Voelt een verdikking, wijst.

FINETTE

Hier en... Volgens mij zaten ze
alleen aan deze kant. Een nieuwe
plaat ertegenaan?

ADRIAAN

Hmmm. Het kan nog wel een keer. Het
is niet mooi, maar in dat troebele
water hier ziet niemand het. En het
is best mooi om dingen te blijven
repareren.

FINETTE

Zoals mijn oma vroeger sokken zat
te stoppen.

Finette pakt een krabber van de grond en begint mee te
helpen. Ze krabt wat teer weg.

FINETTE (CONT.)

Ik zou niet eens weten hoe het
moest.

ADRIAAN

Zou je het willen leren?

FINETTE

Sokken stoppen?

Adriaan knikt. Finette denkt na.

FINETTE (CONT.)

Ja. Waar moet ik me opgeven? Bij de
LOI?

ADRIAAN

Ik kon niet eens zeilen toen ik dit
ding kocht.

FINETTE

Kun je nog steeds niet.

ADRIAAN

Ik kan de zeilen heisen.

FINETTE

En de motor aanzetten.

ADRIAAN

Precies. Het is maar waar je zelf

in gelooft.

Finette lacht. Zij krabt aan de ene kant van de boot, Adriaan aan de andere. Al snel gaan ze volledig op in het werk. En een betere therapie voor hen beiden is er niet.

34 INT. ADVOCATENPRAKTIJK / KANTOOR BABETTE / MIDDAG 5

Babette heeft haar toga aan een hangertje hangen en poetst er met wat spuug een vlekje uit. Achter haar staat de computer aan. Naast de computer ligt een forse stapel oude Parools en een dossiermap met de naam ZWIERS.

Ze hoort een TING van een mailtje en leest: CATHERINA: IK BEN ZWANGER. Babette is even van haar stuk gebracht, maar recht dan haar rug en stort zich weer op haar toga. Albert komt haar kamer in, de deur staat immers open. Hij staart naar Babette. Als er opnieuw een TING klinkt en Babette zich licht geïrriteerd omdraait, ziet ze Albert staan.

ALBERT

Klaar?

BABETTE

Helemaal.

ALBERT

Nog één ding. Zwiers was geen vriend van mij.

BABETTE

O?

ALBERT

Hij was iemand die je te vriend moet houden.

BABETTE

En?

ALBERT

Je moet altijd weten wie je verdedigt.

BABETTE

Zijn vrouw en kind.

ALBERT

Die al een half jaar bij hem weg zijn. Weet je waarom?

BABETTE

Omdat er niet met hem te leven

viel. Het is moeilijk om met een verslaafde te leven. Ze hebben genoeg te verduren gehad.

ALBERT

Ongetwijfeld. Maar bereid je voor op vragen van de tegenpartij zoals: waarom had zijn vrouw na drie weken al een andere man?

Babette kijkt om. Verrast.

BABETTE

Kunnen we de zaken even helder houden? Hier worden nabestaanden geconfronteerd met de gevolgen van een zelfmoord. Die niet had hoeven plaats vinden. Ga jij nooit vreemd?

Albert lacht. Hij ziet Babettes vastberadenheid.

ALBERT

Ik probeer je op het ergste voor te bereiden.

BABETTE

En dat is?

ALBERT

Dat je vriendin straks tegenover je staat. Voor wie je meer voelt dan ik ooit voor Ruben Zwiers heb gevoeld.

BABETTE

Er staat straks een journaliste tegenover me.

Albert knikt. Ondertussen ziet Babette op het scherm staan: DONNA: FINETTE IS KAPOT. IS ZE NIET VOLDOENDE GESTRAFT?

Babette zet haar computer uit zonder op de oproepen te reageren, en pakt haar toga die ze over haar arm hangt.

35 INT. LOFT FINETTE / MIDDAG 5

Finette staat bij de gootsteen haar handen van teer te ontdoen. Hetgeen niet helemaal lukt. Ze heeft nog steeds haar vrijetijdskleding aan die ook niet vlekkeloos schoon meer is. Fleur komt de kamer in met een jurk. Houdt hem omhoog.

FLEUR

Deze?

Finette kijkt snel om, haren voor haar gezicht.

FINETTE

Ja, doe maar.

Maslo volgt Fleur op de voet met een geheel ander ensemble. Hij heeft een mantelpakje in stemmige kleur aan een hangertje in zijn hand, in zijn andere hand een paar hooggehakte schoenen, over zijn arm een paar kousen.

MASLO

Dit lijkt me veel effectiever. Is de rechter een man?

Fleur en Finette kijken allebei om naar Maslo. Finette staart naar haar handen. Zonder ossegalzeep is hier geen beginnen aan. De bel gaat. Fleur loopt naar de huistelefoon en neemt op.

FLEUR

Ja? (...) Okee, zal het zeggen.

Fleur drukt op de deuropener, hangt de hoorn weer op, loopt naar Finette toe en slaat haar armen om haar middel heen.

FLEUR

Simon. Hij wacht beneden.

FINETTE

Shit.

FLEUR

Liefje, hou dit gewoon aan. Wat maakt het uit? Zo'n jurkje of mantelpakje met zwarte handen ziet er ook niet uit.

Finette staart Fleur aan. Overweegt het voorstel. Begint dan te lachen en geeft Fleur een kus.

FLEUR (CONT.)

En weet je zeker dat ik niet mee moet?

FINETTE

Alsjeblieft niet. Jij bent in staat je er hardop mee te gaan bemoeien.

MASLO

Maar- [*we kunnen je toch steunen?*]

FINETTE

En jij al helemaal niet.

36 EXT. GERECHTSGEBOUW / STOCKSHOT

De rechtszaak tussen de erven Zwiers tegen het *Parool* gaat beginnen.

37 INT. GERECHTSGEBOUW / GANG NAAR RECHTSZAAL / MIDDAG 5

Finette en Simon komen ruzieënd binnen.

SIMON

Maar daar heb je dus de hele middag gezeten?

Finette kijkt hem aan. Verstoord.

FINETTE

Ik heb hem geholpen met de boot.

SIMON

Tuurlijk. En dus verschijn je nu op gymschoenen en met teer aan je handen voor de rechter.

FINETTE

Wat maakt dat nu uit?

Finette kijkt de gang in. Beide kanten.

FINETTE (CONT.)

Wat gek dat ze er nog niet zijn. Ik had Catherina en Donna wel verwacht.

SIMON

(*Reageert niet*) Zegt een slordig uiterlijk niets over een innerlijk? Over de manier waarop je research doet? Je begint zwaar in de min op deze - [*manier*]

FINETTE

Verdomme, hou eens even je kop. Ik had zelf ook liever mijn jarretels aangedaan. Maar ja...

Ze maakt een demonstratief gebaar van onmacht, staat stil. Ze ziet dan dat ze de deur van de kamer waarin de zitting plaats zal vinden, heeft bereikt. Er staan twee stoeltjes. Finette gaat zitten. Simon blijft staan.

SIMON

Natuurlijk, als Adriaan je nodig heeft, moet al het andere wijken.

FINETTE

(*na een korte aarzeling*) Ja. Hij had me trouwens niet nodig, het was gewoon fijn om het even nergens over te hebben.

Simon heeft de pest in, voelt zich op de tweede plaats staan. Hij staart in beide richtingen de gang in. Stilte. Finette staart naar haar handen. Voetstappen komen naderbij. Finette kijkt op. Ze ziet Babette naderen in haar toga. Babette ziet Finette inmiddels ook zitten. Als Babette bij de deur is en haar hand op de klink legt, veert Finette overeind. Ze pakt Babettes arm.

BABETTE

U kunt de rechtszaal in als u daartoe wordt opgeroepen.

FINETTE

Doe even normaal met je 'u'.
Babs...

Maar Babette keurt Finette geen blik meer waardig en verdwijnt in de kamer. De deur valt zacht achter haar dicht. Finette gaat zitten.

SIMON

Die eindredacteur, die heeft het toch nog wel gelezen?

FINETTE

Hoezo?

SIMON

Omdat je het zo laat inleverde.

FINETTE

Natuurlijk heeft hij het gelezen.

SIMON

Mooi. Als jij geen enkele verantwoording voor de uiteindelijke plaatsing op je neemt, draait het *Parool* voor de eventuele kosten op. Dat is niet erg, daar hebben ze een potje voor.

FINETTE

Als ik iets heb gepubliceerd wat

vanmiddag onwaar blijkt, waarmee ik
Zwiers zelfmoord heb veroorzaakt,
dan wil ik daar best voor boeten.

Stilte. Simon gaat ook zitten. Finette staart voor zich uit.

FINETTE (CONT.)

Simon, volgens mij werkt het niet
tussen ons.

SIMON

Je bedoelt dat het beter werkt
tussen Adriaan en jou?

FINETTE

Nee.

SIMON

Jawel, Finette. Hij staat tussen
ons in.

FINETTE

Het is geen kwestie van een keuze
tussen jou of hem. Ik wil niet zijn
wat jij wilt dat ik ben. Je wilt
het tegenovergestelde van Adriaan,
enne... Ik wil niet de ene kant op
of de andere. Ik wil fouten kunnen
maken, zelf kunnen bepalen of dat
erg is of niet.

Ze kijkt opzij naar Simon. Hij kijkt haar aan en knikt.

SIMON

Okee, dan zul je het ook echt
alleen moeten doen. Het spijt me,
maar ik ga niet vechten voor een
verloren zaak. Alles of niets,
anders werkt het niet. Hoe graag ik
het ook zou willen met jou.

Er valt een stilte. Er is niemand op de gang. Simon staat
op. Hij legt zijn hand in Finettes nek.

SIMON (CONT.)

Sterkte.

We zien Finettes gezicht terwijl Simons voetstappen
langzaam wegsterven. Ze kijkt hem niet na, maar als ze zijn
voetstappen niet meer hoort, ademt ze een lang vastgehouden
adem uit. Ze pakt haar mobiel, toetst een SMS in: WAAR
BLIJVEN JULLIE NOU?

BODE (OS)

Mevrouw Finette van Aspen?

38 INT. HUIS DONNA & JASPER / KEUKEN / EINDE MIDDAG 5

Een met placemats gedekte tafel. Twee kleine bordjes met kinderbestekjes ernaast. Twee grote borden. Een rol keukenpapier en een karaf water. Donna achter het fornuis. Jasper komt de keuken binnen. Hij heeft Donna's portable in zijn hand. Geeft die aan.

JASPER

Je hebt een SMS'je.

Donna draait zich om. Ze pakt de mobiele telefoon niet aan. Ze kijkt Jasper aan.

DONNA

We moeten het ze vertellen.

Jasper denkt na. Hij legt de mobiel weg.

TIMELAPSE

Even later zitten ze aan tafel. Op ieder bord wat sperziebonen, suddervlees en aardappelen.

BORIS

Getver.

JASPER

Hé, dat is niet netjes.

Boris lacht. Jasper en Donna wisselen een blik. Jasper knikt naar Donna: begin jij maar.

DONNA

Jongens, papa en mama moeten jullie iets vertellen.

Afwachtende blikken van Boris en Katja.

DONNA (CONT.)

Soms blijven papa's en mama's hun hele leven verliefd op elkaar-

BORIS (ONDERBREEKT)

Ja, dan gaan ze zoenen.

DONNA

(lacht even) En soms niet. Dan willen ze niet meer zoenen, dan vinden ze elkaar niet meer zo lief. Dan gaan ze ruzie maken.

BORIS

Ik wil niet dat jullie ruzie maken.

Stilte.

JASPER

Daarom gaan papa en mama in twee huisjes wonen.

DONNA

We gaan scheiden. Net zoals de mama en papa van Isabella en Jeroen.

Donna zoekt vergeefs oogcontact met Jasper. Ze wil bevestiging dat ze het goed doet, maar Jasper mijdt stoicijns haar blik.

BORIS

En waar gaan wij dan wonen?

DONNA

In allebei de huisjes.

BORIS

Okee. Ik wil appelmoes.

Jasper staat op en pakt de appelmoes uit de ijskast. Hij draait de pot open, steekt er een lepel in en geeft de pot aan Boris. Die schept ruim op en doet dat ook bij Katja, maar zij schuift de appelmoes onmiddellijk van haar bord, ze wil niet.

Jasper en Donna kijken naar hun kinderen die alleen nog maar met elkaar aan het klieren zijn.
